

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/189/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5309209331
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5309209331.6

Uznesenie

Okresný súd v Čadci v právnej veci navrhovateľa Mesto Turzovka, Jašíkova č. 178, 023 54 Turzovka, IČO: 00 314 331, právne zast. JUDr. Jozefom Varmusom, PhD., advokátom, Stilo s. r. o., Čadca, Palárikova č. 83, IČO: 36 863 203, proti odporcovi F. I. J., nar. XX. XX. XXXX, E. Č.. XXX, XXX XX Y., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s. r. o., Potočná č. 2835/1 A, Čadca, o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Odporca je **povinný** hradiť navrhovateľovi trovy konania včítane trov právneho zastúpenia v sume 993,53 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jozefa Varmusa, PhD., Stilo s. r. o., Čadca, Palárikova č. 83, IČO: 36 863 203, do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Dňa 3.12.2009 navrhovateľ podal návrh, v ktorom žiadal, aby odporca odstránil dva kusy prefabrikovaných garáží z pozemkov kat. úz. Y., z parcele H. Č.. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 61 m² zapísané na LV č. XXXX, z parcele H. Č.. XXX - zastavané plochy nádvoria o výmere 183 m² zapísané na LV č. XXXX.

Uznesením v konaní 4C/189/2009-49 zo dňa 16.3.2010 súd pripustil zmenu návrhu zo dňa 25.2.2010 tak, že odporca je povinný odstrániť dva kusy prefabrikovaných garáží z pozemkov, tak ako sú vyššie citované s tým, že odporca bol zaviazaný vypratane pozemky odovzdať navrhovateľovi v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Po doručení znaleckého posudku navrhovateľ 18.1.2011 doručil súdu podanie, ktoré označil ako zmena návrhu. Žiadal rozhodnúť, že odporca je povinný odstrániť dva kusy prefabrikovaných garáží z pozemkov v kat. úz. Y. za parcele H. Č.. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 183 m² zapísané na LV č. XXXX a z parcele H. Č.. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 833 m² zapísané na LV č. XXXX. V časti týkajúcej sa vypratania garáží z parciel H. Č.. XX M. H. Č.. XXX/X v rozhodnutí súd uvedený návrh posúdil ako späťvzatie návrhu, pretože navrhovateľ v zmenenom návrhu žiadal menej, ako bolo predmetom sporu po prvotnom podaní návrhu. O zmenenom návrhu rozhodoval súd dňa 1.2.2011, v ktorom žiadal navrhovateľ pripustiť zmenu návrhu a predmetom sporu sa mala stať parcela H. Č.. XXX M. H. Č.. XXX/X.

Po doručení takejto zmeny návrhu právny zástupca odporcu vzniesol nesúhlas so zastavením konania v tejto časti a neuviedol žiadne závažné dôvody, pre ktoré by súd mal v konaní pokračovať. Súd preto vyhodnotil tento nesúhlas odporcu so zastavením konania a bol toho názoru, že konanie je potrebné zastaviť v tej časti návrhu, ktorú upravil navrhovateľ a v podstate ju súd kvalifikoval ako čiastočné späťvzatie návrhu. O trovách konania si vyhradil rozhodnúť v rozhodnutí vo veci samej. Takéto rozhodnutie vydal súd prvého stupňa dňa 1.2.2011, v ktorom zaviazal odporcu odstrániť dva kusy

prefabrikovaných garáží z pozemkov navrhovateľa H. Č.. XXX - zastavaná plocha a nádvorcia o výmere 183 m² zapísanej na LV č. XXXX, časť o výmere 23 m², diel f), body 24, 23, 27, 25, 24 o výmere 12 m² a diel c), body 23, 22, 29, 27, 23 o výmere 11 m². Rovnako zaviazal odporcu odstrániť prefabrikované garáže z parcely H. Č.. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 833 m², ktorá je zapísaná na LV č. XXXX, časť o výmere 2 m², diel a), body 19, 20, 23, 24, 19 o výmere 1m² a diel b), body 20, 21, 22, 23, 20 o výmere 1 m², polohopisného plánu, ktorý tvorí prílohu č. 1 znaleckého posudku F.. S. Č.. XX/XXXX zo dňa 15.12.2010, ktorý bude tvoriť súčasť uvedeného rozsudku. Rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a zaviazal odporcu na náhradu trov preddavkovanych štátom. Rozhodnutie z 1.2.2011 súd odôvodnil tak, že aktívnu legitímáciu navrhovateľa k predmetu sporu mal preukázanú listinnými dôkazmi, najmä znaleckým posudkom znalca F.. Z. S., listom vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, keď považoval za preukázané, že parcela H. Č.. XXX/X o výmere 833 m² - zastavané plochy a nádvorcia, je zapísaná na LV č. XXXX v prospech vlastníka Mesto Turzovka v podiele 1/1-iny a LV č. XXXX, že parcela č. H. XXX o výmere 183 m² - zastavané plochy a nádvorcia, je zapísaná na Mesto Turzovka v podiele 1/3-ina a 2/3-iny, teda spolu 3/3-iny, čo predstavuje vlastníctvo v celosti. Ďalej vychádza zo znaleckého posudku založeného na čl. 50, po identifikácii a ohliadke súdom mal preukázané, že iný subjekt vlastník postavil dva kusy prefabrikovaných garáží na pozemkoch vlastnícky patriacich navrhovateľovi a túto skutočnosť preukazuje aj polohopisný plán, ktorý tvorí prílohu č. 1 znaleckého posudku F.. S. pod č. 14/2010 zo dňa 15.12.2010, ktorý bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia. Z výpovede účastníka konania vo veci 6C/177/2009 Z. S. mal preukázané, že F.. J. a Z. S. kúpili v minulosti garáže od navrhovateľa, platili nájomné, za posledné roky odmietli uzatvoriť nájomné zmluvy s mestom, nájomné ďalej neplatia a užívali predmet vlastníctva navrhovateľa bez právneho dôvodu. Odporca v tomto konaní nepreukázal oprávnenosť užívania v zmysle §-u 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ani ako vlastník, ani ako nájomca, teda oprávnený užívateľ. Podľa výpovede Z. S. užívanie trvalo od roku 1999 a z výpovede tohto užívateľa mal tiež preukázané, že užívanie trvalo v čase rozhodovania v tomto konaní tak u Z. S. ako aj u F.. J., teda odporcu. Navrhovateľ podľa názoru súdu v rozsudku zo dňa 1.2.2011 mal preukázanú pasívnu legitímáciu odporcu a ďalšie skutočnosti, ktorými sa súd zaoberá v odôvodnení uvedeného rozsudku zo dňa 1.2.2011.

Proti uvedenému rozsudku bolo zo strany odporcu podané odvolanie, keď odporca namietal svoju pasívnu legitímáciu, poukazoval na závažné procesné pochybenia súdu a takisto tvrdil, že postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, ako aj ďalšie skutočnosti, ktoré odporca podrobne uvádza v odvolaní podanom dňa 11.3.2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu (č.l. 243 až 247).

Naopak navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uvádzal, že navrhovateľ viac krát vyzýval odporcu, aby uzatvoril nájomnú zmluvu, dňa 5.1.2000 odporca aj prevzal návrh nájomnej zmluvy prostredníctvom svojho otca V. J., navrhovateľ viac krát doručoval odporcovi návrhy nájomných zmlúv, avšak odporca nebol ochotný takéto zmluvy uzatvoriť. Vyjadroval sa tiež navrhovateľ k tvrdeniu odporcu, že nie je v spore pasívne vecne legitimovaným účastníkom, ktorú skutočnosť odôvodňoval tým, že nie je vlastníkom sporných garáží, pretože mal údajne v roku 2006 uzatvoriť kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa mala vlastníčkou sporných garáží stať F.. M. I. G. (sestra odporcu). Odporca predložil súdu fotokópiu uvedenej zmluvy a v konaní doposiaľ nedošlo k predloženiu originálu kúpnej zmluvy, pretože navrhovateľ namietal hodnovernosť kópie predloženej odporcom. Považoval túto zmluvu iba za fiktívnu, účelovo vypracovanú zmluvu, podľa ktorej predloženie takejto zmluvy malo slúžiť iba na zbavenie sa povinnosti odporcu vypratať sporné garáže. Navrhovateľ teda dospel vo svojom vyjadrení k záveru, že kúpna zmluva predložená odporcom je iba účelovým krokom odporcu, na základe ktorého sa snažil zbaviť povinnosti vypratať predmetnú garáž.

Podaním z 25.6.2012 navrhovateľ zobral svoj návrh späť a uvádzal, že po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa odporca vypratá dva kusy prefabrikovaných garáží z pozemkov navrhovateľa. Zároveň odporca oznámil, že údajne majiteľka predmetných panelových garáží F.. M. I. G. z vlastného podnetu a na vlastné náklady vypratá tieto garáže z pozemku navrhovateľa. Toto tvrdenie odporcu navrhovateľ popieral ako pravdivé a považoval ho za účelové tvrdenie, ktoré odporca predniesol v úmysle, aby sa vyhol náhrade trov konania. Preto navrhovateľ pri rozhodovaní o späťvzátí jeho návrhu vzhľadom na to, že boli garáže odstránené z jeho pozemkov a podľa jeho tvrdenia práve odporcom, ktorý iba účelovo používa svoju sestru F.. M. I. G., žiadal, aby súd rozhodol o trovách konania tak, že zaviazá odporcu v zmysle §-u 146 ods. 2, druhá veta O.s.p. na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené práve pre správanie sa odporcu. Vyčísľil zároveň aj trov konania.

Uznesením súdu druhého stupňa zo dňa 30.10.2012 bol výrok rozsudku zo dňa 1.2.2011 zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Vzhľadom na postup účastníkov konania, keď z podaní účastníkov jednoznačne vyplynulo, že po vyhlásení rozsudku z 1.2.2011 došlo k odstráneniu prefabrikovaných garáží z pozemkov navrhovateľa, čím vlastne odpadol predmet sporu, preto druhostupňový súd nemohol ponechať v platnosti rozsudok okresného súdu, ktorý zaväzoval odporcu na určité plnenie a z uvedených dôvodov zrušil rozsudok súdu prvého stupňa z 1.2.2011 a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že ak navrhovateľ zotrvá na späťvzatí návrhu, aby súd preskúmal vážnosť dôvodov zo strany odporcu, pre ktoré so späťvzatím návrhu nesúhlasí a postupom podľa §-u 96 ods. 2 O.s.p. rozhodol o procesnom návrhu navrhovateľa a o trovách celého konania.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojom stanovisku a späťvzatí návrhu a pokiaľ ide o nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu navrhovateľom, vyjadril názor, že tým, že došlo k premiestneniu predmetných prefabrikovaných garáží, ktoré boli hnutel'nou vecou, aktívne odpadol predmet sporu a nie je preto potrebné rozhodovať o tomto predmete sporu, či to zavinil odporca alebo nie vo vzťahu k späťvzatiu návrhu, pretože táto skutočnosť je právne významná iba vo vzťahu k trovám konania. Navrhovateľ nesúhlasil s argumentáciou odporcu a práve jeho stanovisko, ktoré prezentoval v záverečnej časti konania v tejto veci, považoval za účelové iba z dôvodu, aby bolo rozhodnuté v prospech odporcu o trovách konania. Navrhovateľ poukazoval na u stanovenie §-u 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého pri zastavení konania súd skúma, kto zavinil, že došlo k zastaveniu konania. Navrhovateľ preto je toho názoru, že konanie by malo byť zastavené aj napriek nesúhlasu odporcu a pokiaľ ide o náhradu trov konania, navrhovateľ vyslovil názor, že to bol odporca, ktorý zavinil zastavenie konania a to z dôvodu, že ako sám sa vyjadril, bol vlastníkom predmetných garáží. Navrhovateľom bol viac krát vyzývaný v minulosti, aby tieto garáže odstránil z pozemku navrhovateľa a až do rozhodovania v tejto veci odporca tak neurobil a platil za predmetné garáže nájom navrhovateľovi v rokoch 2005 až 2007. Pokiaľ tvrdí odporca, že garáže nie sú jeho a že uzatvoril kúpnu zmluvu, ktorú mal údajne uzatvoriť so svojou sestrou 5.1.2006, považoval navrhovateľ tento úkon za fiktívny právny úkon, pretože ak aj bola takáto zmluva uzatvorená medzi odporcom a jeho sestrou dňa 5.1.2006, išlo o fiktívny právny úkon, ktorý bol uzatvorený účelovo počas súdneho konania a mal poslúžiť odporcovi na to, aby nemusel hradiť navrhovateľovi trovy tohto konania. Doposiaľ odporca nepredložil súdu originál tejto zmluvy, teda je viac než isté, že originál tejto zmluvy ani neexistuje, že predmetná zmluva bola s najväčšou pravdepodobnosťou antidatovaná a keďže táto skutočnosť mala byť podrobená znaleckému dokazovaniu a znalec na posúdenie pravosti zmluvy potreboval originál zmluvy, bránil sa tomu odporca, po celý čas zmluvu nepredložil a vo vzťahu k predmetným garážam až do 1.5.2010 sa správal ako vlastníkom predmetných garáží a až po tomto dátume začal tvrdiť, že nie je vlastníkom uvedených garáží.

Na druhej strane odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietal pasívnu legitímáciu odporcu. Tvrdil, že odporca nebol vlastníkom predmetných garáží, ktoré mali zasahovať do parciel, ktoré sú citované v žalobnom návrhu navrhovateľa, ale vlastníčkou týchto garáží podľa zmluvy, ktorú predložil do súdneho spisu, bola F. M. I. G., ktorá je sestrou odporcu a pokiaľ súd pri oboznamovaní obsahu spisu konštatoval, že ide o zmluvu z 5.1.2006, na ktorej podpisy kupujúceho a predávajúceho nie sú overené, poukázal na tú skutočnosť, že pokiaľ ide o prevod hnutel'ných vecí, zákon nevyžaduje overovanie podpisov a vôbec nie je potrebné ani spísanie písomnej kúpnej zmluvy. Vzhľadom na túto skutočnosť, že odporca od roku 2006 nie je vlastníkom predmetných garáží, ale iná osoba, nie je v tomto konaní pasívne legitimovaný a teda pokiaľ navrhovateľ zobral návrh späť, zapríčinil on zastavenie konania a súd pri rozhodovaní v zmysle §-u 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku by mal vyhodnocovať túto situáciu tak, že zapríčinil trovy konania navrhovateľ a zaviazat ho na náhradu celých trov konania.

Súd pri rozhodovaní o zastavení konania sa napokon pridržiaval stanoviska, ktoré vyjadril v závere svojho vyjadrenia vo veci odporca, že súhlasil so zastavením konania, ale žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania, pretože uvedené konanie nezavinil.

Súd vzhľadom na uvedenú situáciu bol toho názoru, že odpadol predmet sporu a odporca neuviedol žiadne závažné dôvody, pre ktoré by konanie nemalo byť zastavené, pretože z jeho vyjadrení priamo či nepriamo bol zdôvodňovaný takýto postup iba vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania. Súd preto konanie zastavil.

V zmysle §-u 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd skúmal dôvody, ktoré je súd povinný skúmať pri rozhodovaní o náhrade trov konania, pokiaľ konanie bolo zastavené, to znamená, že ustanovenie §-u 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku. Druhá veta tohto ustanovenia je výnimku z aplikácie §-u 146 ods. 2, prvá veta.

V súdenom prípade navrhovateľ zdôvodňuje svoj nárok na náhradu trov konania v zmysle §-u 146 ods. 2, druhá veta, podľa ktorej pre správanie sa odporcu bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne a preto odporca je povinný uhradiť trovy konania. Súd skúmal správanie sa odporcu od samého začiatku konania vo veci, v ktorej navrhovateľ sa proti nemu domáhal odstránenia prefabrikovaných garáží. Návrh bol podaný 3.12.2009. Odporca sa pre práceneschopnosť nedostavil na prvé pojednávanie, ktoré vo veci bolo nariadené 19.1.2010. Rovnako sa nedostavil ani na druhé pojednávanie nariadené 25.2.2010, na ktorom navrhovateľ po vypracovaní polohopisného plánu, z ktorého bolo zrejmé, o ktoré parcele ide, na ktorých sú postavené prefabrikované garáže, z ktorých dve mali byť garáže patriace odporcovi a jedna patriaca Z. S. a z tohto dôvodu predložil súdu navrhovateľ zmenu návrhu, keď upravil čísla parciel, ktoré boli podľa polohopisného plánu bližšie špecifikované. Odporca sa nedostavil ani na ďalšie pojednávanie 16.2.2010 a súd nariadil dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie, ktorý vo veci mal vypracovať znalecký posudok a mal zodpovedať znaleckú otázku, či sú na parcelách H. Č.. XXX, Č.. XXX a č. XXX/X postavené dva kusy prefabrikovaných garáží, ktoré majú patriť odporcovi. Teda od začiatku konania vo veci bez ohľadu na to, či sa odporca na pojednávanie dostavil alebo nedostavil, všetky procesné úkony boli vykonávané tak, že boli doručované odporcovi, ktorý si zásielky nepreberal a boli mu doručované prostredníctvom Exekútorského úradu JUDr. Marty Kužmovej. Od samotného začiatku konania vo veci odporca nenamietal tú skutočnosť, že garáže mu nepatria a že garáže majú byť údajne vlastníctvom jeho sestry na základe kúpno-predajnej zmluvy. Až v prvom podaní označenom ako vyjadrenie z 21.5.2010 prostredníctvom právneho zástupcu sa odporca vyjadril a namietal, že kúpnu zmluvou z 5.1.2006 odpredal tieto garáže F. M. I. G., keď hodnotil podanie žalobného návrhu proti svojej osobe ako nedôvodné, pretože nie je vlastníkom týchto nehnuteľností. Počas celého konania však odporca nepredložil dôkaz, z ktorého by nepochybne mohol mať súd preukázané, že skutočne odporca vlastníkom predmetných garáží na sporných nehnuteľnostiach nie je. Skutočnosť, že súdu predložil zmluvu, ktorá nebola originálna a ktorá nebola podložená žiadnymi ďalšími vieryhodnými dôkazmi, súd nemohol akceptovať ako splnenie dôkaznej povinnosti odporcu vo vzťahu k jeho pasívnej legitimácii, pretože navrhovateľ namietal pravosť tejto zmluvy, tvrdil, že je antidatovaná a táto skutočnosť v podstate je preukázaná aj výpoveďou Z. S., ktorý bol odporcom v konaní 6C/177/2009, teda v obdobnom konaní ako je toto konanie, ktoré sa viedlo proti Z. S. ako vlastníkovi jednej z troch garáží a uvedený odporca na pojednávaní konanom dňa 11.3.2010 ako účastník konania po zákonom poučení uvádzal, že sporné garáže sú tri, jednej užívateľom je on, teda Z. S. s manželkou a ďalšie dve garáže užíva pán F. J.. V ďalšej časti svojej výpovede uvádzal, že sa domnievali, že tento pozemok, na ktorom stoja garáže, mal v čase, kedy si ich tam postaviť, patriť nejakej súkromnej osobe, staršej pani trvalo žijúcej v Českej republike, ktorá neprichádzala do Y. a nezaujímal sa o uvedený pozemok a keďže sa nachádzal bezprostredne okolo obecnej prístupovej cesty, tak tento pozemok nemohol byť užívaný ani na iné účely. K nájomnej zmluve k týmto pozemkom sa vyjadroval vo svojej výpovedi Z. S. tak, že nájomná zmluva bola uzatvorená aj po roku 2004 a ďalej bez nájomnej zmluvy túto časť parcele pod garážou užívajú, užíva ju aj ďalší užívateľ pán J.. Platili nájomné vo výške pôvodnej nájomnej zmluvy, mali záujem v minulosti pozemok odkúpiť, ale vtedajším primátorom pánom S. V. im bolo povedané, že celé náklady na vysporiadanie vlastníckych vzťahov by boli vyššie ako je hodnota celého pozemku, takže sa môžu spoľahnúť, že dokedy on tam bude primátorom, že nebudú žiadne problémy v tejto súvislosti a až do roku 2009 ani žiadne problémy vôbec neboli vo vzťahoch medzi mestom a nimi ako užívateľmi.

Súd pri hodnotení tvrdenia odporcu v tomto konaní poukazuje na tú skutočnosť, že Z. S. podrobne o celej situácii v konaní 6C/177/2009 vypovedal a žiadnym spôsobom nespochybňoval vlastníctvom F. J. k predmetným dvom prefabrikovaným garážam a výslovne označoval F. J. ako vlastníka a skôr sa zaoberal tým, odkedy - dokedy platili nájomné a prečo neuzatvorili ďalšie nájomné zmluvy a ďalšie vzťahy medzi nimi ako užívateľmi predmetných garáží vo vzťahu k navrhovateľovi. Teda pokiaľ odporca tvrdí, že nie je vlastníkom predmetných garáží, súd vzhľadom na uvedené hodnotí jeho výpoveď ako účelovú, o to viac, že zmluvnou partnerkou podľa tvrdenia odporcu má byť jeho sestra, ktorá je osoba

s určitým záujmom vo veci pomôcť svojmu bratovi a preto súd nemohol takéto tvrdenie považovať za nesporné, skôr s prihliadnutím na výpoveď Z. S., za nepravdivé.

V tejto súvislosti potom súd v zmysle §-u 146 ods. 2, druhá veta, dospel k záveru, že odporca zaviniel, že toto konanie bolo zastavené a preto navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania. Právny zástupca navrhovateľa vyčíslil trovy právneho zastúpenia podľa §-u 11 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Zb. z., špecifikoval jednotlivé úkony právnej pomoci, ktoré vo veci vykonal, podľa citovanej vyhlášky ako úkony z hodnoty predmetu sporu neoceniteľnej v eurách a vzhľadom na to, že ide o úkony za právne služby od roku 2009 do roku 2015, súd vychádzal v súlade s §-om 11 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Zb. z. podľa úkonov vykonaných v tom - ktorom roku. Dva úkony právnej pomoci - príprava, prevzatie zastúpenia a podanie návrhu vo veci boli vykonané 26.11.2009 a 3.12.2009. V roku 2009 bola odmena za jeden úkon právnej služby podľa §-u 11 ods. 1 1/13-ina výpočtového základu, keď výpočtovým základom pre rok 2009 je priemerná mzda v národnom hospodárstve 695,41 Eur. Teda za dva úkony prináleží právnemu zástupcovi odmena po 53,49 Eur. V roku 2010 boli vykonané tri úkony právnej služby a to účasť na pojednávaní dňa 9.2.2010, účasť na pojednávaní dňa 25.2.2010 a podanie - zmena návrhu z 25.2.2010, keď v roku 2010 predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby 55,49 Eur (výpočtový základ v roku 2010 predstavoval 721,40 Eur). Ďalšie štyri úkony právnej pomoci boli vykonané v roku 2011 a to zmena návrhu zo 17.1.2011, zastupovanie na pojednávaní 1.2.2011, odvolanie čo do trov konania 1.3.2011, vyjadrenie k odvolaniu odporcu 20.5.2011. V roku 2011 1/13-ina výpočtového základu, ktorý v uvedenom roku predstavoval 741,- Eur = 57,- Eur, teda odmena za uvedené úkony právnej služby predstavovala 57,- Eur k trom úkonom a k úkonu odvolanie čo do trov bola účtovaná iba polovica odmeny predstavujúca 28,50 Eur. V roku 2012 právny zástupca vykonal jeden úkon právnej služby - späťvzatie návrhu z 25.6.2012, kedy výpočtovým základom bola suma 763,- Eur a jeho 1/13-ina predstavuje 58,69 Eur. Teda takejto výške sa rovná aj odmena za uvedený úkon. V roku 2013 právny zástupca vykonal úkon vyjadrenie navrhovateľa zo 6.2.2013 a v roku 2013 predstavovala odmena sumu 60,07 Eur ako 1/13-ina z výpočtového základu 781,- Eur. V roku 2015 bolo vykonané pojednávanie 4.8.2015, keď v roku 2015 1/13-ina výpočtového základu 839,- Eur predstavuje 64,53 Eur. K jednotlivým úkonom prináleží režijný paušál, ktorý v roku 2009 sa rovnal 1/100-ine výpočtového základu, t. j. 6,95 Eur, právnemu zástupcovi prináleží k dvom úkonom, ďalej v roku 2010 1/100-ina výpočtového základu = 7,21 Eur, prináleží k trom úkonom právnej služby, v roku 2011 = 7,41 Eur, v roku 2012 7,63 Eur, v roku 2013 7,81 Eur a v roku 2015 8,39 Eur, teda k dvom úkonom po 6,95 Eur, k trom úkonom po 7,21 Eur, k štyrom úkonom po 7,41 Eur, k jednému úkonu 7,63, k jednému úkonu 7,81 Eur a k jednému úkonu 8,39 Eur. Teda odmena za uvedené úkony s režijným paušálom spolu predstavuje 745,25 Eur. Právny zástupca navrhovateľa preukázal osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty a výpisom z obchodného registra, že je platcom dane z pridanej hodnoty, ktorá predstavuje 20 % zo sumy 745,25 Eur, teda 149,05 Eur. Odmena právneho zástupcu za právne služby s režijným paušálom a DPH predstavuje 894,03 Eur. Ďalšie trovy vznikli zaplatením súdneho poplatku z návrhu vo výške 99,50 Eur, teda trovy konania a trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 993,53 Eur, ktorú sumu súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jozefa Varmusa, Stilo s. r. o., Čadca, Palárikova č. 83, IČO: 36 863 203, do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie ku Krajskému súdu v Žiline, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.